

முளைக்கு நிறைய அமைதி தேவை..! (Brains Need Time)

என் தந்தையின் அலுவலகத்திற்கு நான் சென்றிருந்தபோது, அங்கே நான் கண்ட ஒரு எழுதப்பட்ட வாசகம் - "சில நேரங்களில் நான் அமர்ந்திருக்கையில் சிந்திக்கிறேன்; ஆனால் சில நேரங்களிலோ சிந்திக்காமல் வெறுமனே அமர்ந்திருக்க மட்டுமே செய்கிறேன்".

இவ்வாக்கியத்தில் இலக்கணப் பிழை இருக்கலாம். ஆனால், என் தந்தையின் மனநிலையை அது பிரதிபலிப்பதாக இருந்தது. என் தந்தை அதிகளவு நேரம் சிந்தனை செய்வதிலும், திட்டமிடுவதிலும் செலவழிக்கிறார். ஆனால், அதேவேளையில், அவர் வெறுமனே தளர்வாக (*relaxed manner*) அமர்ந்து சற்று ஓய்வெடுக்கவும் தயங்குவதில்லை. அந்த நேரத்தில், எதையும் சிந்தித்து குழப்பிக்கொள்வதில்லை. என் தந்தை, தனக்கு நல்லது எது என்பதை உணர்ந்திருக்கிறார் என்பதோடு மட்டுமின்றி, தன் பேரக்குழந்தைகள் தன் மடியில் அமர்ந்து பேசி மகிழ்ச்சியடைய விரும்புவார்கள் என்பதன் முக்கியத்துவத்தையும் அறிந்துள்ளார்.

வெறுமனே அமர்ந்திருத்தல், ஓய்வெடுத்தல், கவனித்தல், அமைதியான முறையில் ஆராய்தல் மற்றும் எதுவுமின்றி இருத்தல் உள்ளிட்ட பல்வேறு வாய்ப்புகளுக்கான தேவை குழந்தைகளுக்கு உள்ளது. எனவே, எனது தந்தை, இந்த அமைதி நேரம், குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார். ஆகையால், இந்த அமைதியான மற்றும் தொந்தரவற்ற நேரத்தில், நமது குழந்தைகளுடன், செயல்பாடுகளை சமன்படுத்த வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.

இன்றைய நடைமுறைச் சூழலில், நமது குழந்தைகள், நடனப் பயிற்சி, ஓவியப் பயிற்சி, இசைப் பயிற்சி, தற்காப்புக் கலை பயிற்சி, நீச்சல் பயிற்சி உள்ளிட்ட பல்வேறான பயிற்சிகளில் இளம்வயதிலேயே ஈடுபடுத்தப்படுவதோடு, படிப்பு விஷயத்திலும் அதிக நெருக்கடிக்கு ஆளாகின்றனர். இப்படி, அதிகப்படியான கற்றல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுவதன் வாயிலாக, சலிப்பாக உணர்வதிலிருந்து தடுக்கப்படுகிறார்கள் என நாம் கருதுகிறோம். அதேசமயம், இத்தகைய தொடர் நடவடிக்கைகளில் குழந்தைகள் ஈடுபடுத்தப்படுவதில், பெற்றோர்களுடைய கடந்தகாலத்தின் நிறைவேறாத ஆசைகள் என்ற காரணமும் அடங்கியுள்ளது என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

ஆனால், இதுபோன்ற நெருக்கடியான தொடர் செயல்பாடுகளில் குழந்தைகளைத் தள்ளுவதற்கு பதிலாக, ஒரு வழிகாட்டியின் உதவியுடன், அவர்களே புதிய விஷயங்களை ஆராய்தல், விபரம் கேட்டு அறிதல் மற்றும் விசாரணை மேற்கொள்வதல் போன்றவைகளில் ஈடுபடும் வகையிலான ஒரு சூழலை குழந்தைகளுக்கு வழங்குவது மேலானது மற்றும் அவசியமானதும் கூட. உதாரணமாக, மலைகள் குறித்து குழந்தை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறது என்று

வைத்துக்கொண்டால், குன்றுகளுக்கும் மலைகளுக்கும் இடையிலான வித்தியாசம், பனி மலைகளுக்கும் சாதாரண பசுமை மலைகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசம், மலைகளின் அமைப்பு முறை, வெறும் பாறைகள் நிரம்பிய மலைகள் மற்றும் அதற்கான புவியியல் காரணிகள் ஆகியவற்றை புரியும் வகையில் விளக்குவதோடு, முடிந்தளவிற்கு சில மலைப் பகுதிகளை நேரில் அழைத்துச் சென்று காட்டி, குழந்தையின் தூண்டலை அதிகரிக்கலாம். நமக்கு போதுமான அளவிற்கு தகவல்கள் தெரியவில்லை என்றாலும்கூட, வேறு மூலங்களிலிருந்து தகவல்களை எடுத்துத், தெரிந்தவர்களிடம் கேட்டும் குழந்தைகளை அறியச் செய்யலாம். இதுபோன்ற நடவடிக்கைகள், இயற்கையான முறையில் குழந்தைகளின் ஆர்வத்தை அதிகரிக்கச் செய்பவை.

ஃப்ளாஷ் அட்டைகள் (வார்த்தைகள், எண்கள் அல்லது படங்கள் அடங்கிய அட்டைகள்), திட்டவினா தாள்கள்(worksheets), கேள்விகேட்டல் மற்றும் இதர நடவடிக்கைகளை தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு, அவற்றிலேயே ஆழ்ந்து ஈடுபட்டு, அவைகளின் வித்தியாசங்கள் மற்றும் முரண்களிலிருந்து கற்கும்போதுதான் குழந்தையின் கற்றல் செறிவடைகிறது.

தனக்குள் உள்முரண்பாடு தோன்றி, சிந்தனை நெரிசல் ஏற்படும்போது, குழந்தையின் கற்றல், ஆழமான நிலையை அடைகிறது. பலவிதமான பொருட்களை வைத்து விளையாடி, அதன்மூலமாக பல்வேறு கேள்விகள் எழும் சூழலில்தான் இத்தகைய நிலை உண்டாகிறது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது தனித்த கற்றல் நடைமுறையை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்கையில்; நமக்கான செயல்பாட்டை நாமே தேர்வுசெய்து, அதை திருப்தியான வகையில் மேற்கொண்டு, அதன்பிறகு, நமது எண்ணங்களை ஒருங்கிணைப்பதற்காக, குறிப்பிட்டநேர ஓய்வு அல்லது ஆழ்ந்த சிந்தனை பெறுகிறபோதுதான், ஒரு அம்சத்தை நன்றாக கற்கிறோம் என்ற உண்மையை நாம் ஒருவேளை அறிந்துகொள்ளலாம். பாத்திரம் கழுவும் உபகரணத்தை வாங்கலாம் என்று என் வீட்டில் முடிவுசெய்தபோது அதை வேண்டாமென மறுத்துவிட்டார் என்னுடைய அம்மா. ஏனெனில், கையால் பாத்திரம் கழுவும்போது நேரம் கொஞ்சம் அதிகம் செலவானாலும், அச்சமயத்தில் தன்னால் பல விஷயங்களை சிந்திக்க முடிகிறது என்ற காரணத்தால் என் அம்மா மறுப்பு தெரிவித்தார். அதாவது, அன்றைய நாளின் பல்வேறான செயல்பாடுகளையும் நிகழ்வுகளையும் பற்றி தெளிவாக யோசித்து, அடுத்த நகர்வுகளை திட்டமிடுவதற்கு, பாத்திரம் கழுவக்கூடிய அந்த நேரம் பயனுள்ளதாக இருந்தது என்பதே அவரின் வாதம்.

நாம் மேற்சொன்ன ஓய்வு நேரம் என்பது, குழந்தைகள் தங்களுடைய புதிய அனுபவங்களைத் தொகுத்து, அதன் வாயிலாக, அர்த்தமுள்ள கற்றலைப் பெறுவதற்கான ஒரு நடவடிக்கையை தேர்வு செய்கிறார்கள். கற்றலுக்கான நடவடிக்கைகளைத் தேர்வு செய்யும்போதுதான், அதன்மூலமாக, ஒரு குழந்தை, தான் யார் என்பதை தன்னை சார்ந்தோர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிறது. தேர்வு செய்வதற்கான

நேரம் இருப்பதால், கற்றல் என்பது தனிப்பட்டதாகவும், ஆற்றல் வாய்ந்த ஒன்றாகவும் மாறுகிறது. அவர்களுடைய விருப்பத்தேர்வுகளின் (choices) மூலம், குழந்தைகள் தாங்கள் விரும்பும் அம்சங்கள், விரும்பாத அம்சங்கள், ஆர்வம், உணர்வுகள் மற்றும் பலம் - பலவீனம் ஆகியவை குறித்து நமக்கு குறிப்பால் உணர்த்துகிறார்கள். இவை அனைத்தும், அவர்களுக்கு தொந்தரவற்ற வகையில் தேவையான நேரம் கிடைத்து, அதில் பெரியவர்கள் தலையிடாத வண்ணம் சுதந்திரம் கிடைக்கும்போதுதான் தொடங்குகிறது என்பதை நினைவில் கொள்க.

குழந்தைகளினுடைய மூளையின் ஆற்றல்மிகு சிந்தனைத்திறனை தூண்டும் அளவிற்கு வலுவில்லாத தொடர் நடவடிக்கைகளில் குழந்தைகள் ஈடுபட வேண்டி, அவர்களின் நாட்களை நாம் திட்டமிடும்போது, நாம் அவர்களுக்கு தீங்கு செய்கிறோமே ஒழிய, வேறில்லை.

எனவே, ஒரு குழந்தை சிறிதுநேரம் வெறுமனே ஏதோ ஒரு எண்ணத்தில் ஓரிடத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது, நாம் அதை நினைத்து கவலைப்பட ஒன்றுமில்லை. குழந்தை சலிப்படைந்துவிட்டதாய் அதற்கு அர்த்தமில்லை. மூளை தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கு, இதுபோன்ற அமைதியான நேரங்கள் கட்டாயம் தேவை. அந்த நேரத்தை, நாம் தலையிட்டு கெடுக்கக்கூடாது. அந்த நேரம், தங்களுடைய தாத்தா - பாட்டிகளின் மடிகளில் அமர்ந்து செலவழிப்பதாயும் இருக்கலாம்.

*****

மூல ஆங்கிலக் கட்டுரை: *Maren Schmidt* (மாண்டிசோரி ஆய்வாளர்)

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு: சொ.பிரசன்ன பாரதி (ரிலீஃப் ஃபவுண்டேஷன், சென்னை)

மேலதிக விபரங்களுக்கு: www.reliefoundation.in